

Přílohy

I. Příloha č. 1: Informovaný souhlas s rozhovorem

Byl/a jste požádán/a o rozhovor za účelem získání dat a informací pro kvalitativní výzkum k diplomové práci Bc. Jany Brukové. Výzkum probíhá v rámci magisterského studia katedry Speciální pedagogiky na Pedagogické fakultě Karlovy Univerzity v Praze. Název práce je „Prevence syndromu vyhoření u pracovníků vybraného domova pro seniory“. Tato práce se zaměřuje na výzkum týkající se právě prevence toho jevu. Vaše spolupráce na projektu je dobrovolná. Účast na projektu spočívá v nahrávaném rozhovoru, který potrvá přibližně 30 minut. Vzhledem k citlivosti zkoumané problematiky je náležitá pozornost věnována etickým otázkám a zajištění Vašeho bezpečí. Důraz je kladen na:

- Anonymitu dotazovaných – v prepisech rozhovorů budou odstraněny identifikující údaje.
- Mlčenlivost výzkumnice ve vztahu k osobním údajům o účastnících výzkumu (s tím, že s výzkumným materiálem bude pracovat výhradně Bc. Jana Bruková).
- Jako dotazovaný/á máte právo kdykoli odstoupit od výzkumné aktivity.

Děkuji za pozornost věnovanou těmto informacím a žádám Vás tímto o poskytnutí souhlasu s Vaší účastí ve výzkumu. V případě dotazů týkajících se tohoto projektu se můžete obrátit na jeho hlavní řešitelku, Bc. Janu Brukovou (776045001). Svým podpisem zde souhlasíte se svou účastí na tomto projektu.

Jeden výtisk tohoto formuláře náleží Vám.

Jméno dotazované/ho:

Jméno řešitelky projektu:

II. Kódování

Odpovědi v rozhovorech byly rozřizeny do kategorií, korespondujících s výzkumnými otázkami.

Kategorie č. 1: Jak vnímají pracovníci fenomén syndrom vyhoření?

Podkategorie č. 1.1: Co si představují pod pojmem syndrom vyhoření?

Podkategorie č. 1.2: Jakou mají osobní zkušenost s tímto jevem?

Kategorie č. 2: Jaké jsou profesní předpoklady pracovníků pro tuto práci?

Podkategorie č. 2.1: Jaké je vzdělání pracovníků?

Podkategorie č. 2.2: Jakou mají profesní minulost?

Podkategorie č. 2.3: Co vnímají jako důležitou vlastnost pro vykonávání této práce?

Kategorie č. 3: Jaké jsou individuální předpoklady pracovníků pro tuto práci?

Podkategorie č. 3.1: Jak tráví volný čas?

Podkategorie č. 3.2: S kým si mohou důvěrně popovídat?

Podkategorie č. 3.3: Jaké jsou pozitivní a negativní stránky této práce?

Kategorie č. 4: Jaké panuje v domově pro seniory klima a jaké jsou pracovní podmínky pro práci?

Podkategorie č. 4.1: Cítí ocenění za svoji práci?

Podkategorie č. 4.2: Jaká je náplň jejich práce?

Podkategorie č. 4.3: Poskytuje vedení domova pro seniory zaměstnancům vhodné podmínky k práci?

Podkategorie č. 4.4: Zajímá se vedení domova pro seniory o pracovníky, poskytuje jim oporu?

Podkategorie č. 4.5: Jaký je zde kolektiv?

Kategorie č. 5: Jak probíhá interakce pracovníků s rodinami klientů?

Podkategorie č. 5.1: Jak vnímají komunikaci s rodinami?

Podkategorie č. 5.2: Jaká zpětná vazba od rodin převládá?

Kategorie č. 6: Jak probíhají supervize v domově pro seniory?

Podkategorie č. 6.1: Jaká je četnost supervizí?

Podkategorie č. 6.2: Mají pracovníci pocit, že jim supervize pomáhá v profesní oblasti?

Podkategorie č. 6.3: Co by pracovníci na supervizích změnili?

Kategorie č. 7: Jsou u sociálních pracovníků, aktivizačních pracovníků a pracovníků přímé obslužné péče patrné rozdíly v přístupu k prevenci syndromu vyhoření?

Podkategorie č. 7.1: V čem se shodují či rozcházejí jednotlivé výpovědi pracovníků v závislosti na pracovní pozici?

III. Doslovná transkripce rozhovoru s pracovnící D a ukázka kódování

Já: *Já Vám v první řadě děkuji za rozhovor. První otázka, kolik je Vám let?*

Pracovnice D: *42.*

Já: *Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání? Co máte vystudováno?*

Pracovnice D: *Jsem vyučená jako ošetrovatelka. [2.1]*

Já: *Absolvovala jste nějaké školení?*

Pracovnice D: *Rekvalifikační kurz sociálního pracovníka a jinak tady absolvujeme školení. [2.1]*

Já: *Jak dlouho již pracujete jako pracovník v sociálních službách?*

Pracovnice D: *25 let.*

Já: *Chtěla jste pracovat v oblasti sociálních služeb?*

Pracovnice D: *Pracovala jsem v nemocnici teda, pak zase v nemocnici, pak v soukromém sanatoriu pro Alzheimer, pak vlastně tady. [2.2]*

Já: *A v té nemocnici na jaké pozici?*

Pracovnice D: *Jako ošetrovatelka.*

Já: *Pracovala jste někdy třeba v úplně jiném oboru?*

Pracovnice D: *Ne, celý život takhle.*

Já: *Tady v domově pracujete jak dlouho?*

Pracovnice D: *2 roky. [2.1]*

Já: *Jaká je Vaše pracovní doba? Jakou máte směnnost?*

Pracovnice D: *Dvanáctky, krátký/dlouhý týden.*

Já: *Kolik máte týdnů dovolené?*

Pracovnice D: *17 dní máme.*

Já: *Je to pro Vás, když se to rozvrhne, dostatečná doba, abyste si to vybrala na odpočinek od práce?*

Pracovnice D: *Tak relativně se to nechá, stačí.*

Já: *Jaká je náplň Vaší práce?*

Pracovnice D: *Práce s lidmi, postarat se o jejich hygienu, čistotu, dát jim najíst, aby byli v příjemném prostředí, nějak jim to tady vylepšit ten domov. [4.2]*

Já: *Co Vás na tý práci baví?*

Pracovnice D: *Ta práce s lidma, že můžu někomu pomoci. [3.3] [7.1]*

Já: *A zase naopak, je něco co Vás na té práci stresuje, co Vám ji znepříjemňuje?*

Pracovnice D: *No, občas vztahy na pracovišti, ne teda u nás, ale tím, že musíme občas vypomáhat tady nahoře (myšleno jiné oddělení – oddělení domova pro seniory se zvláštním režimem), tak to je takový, že když víte, že tam máte jít, tak se Vám tam nechce. Není to kvůli klientům, to vůbec ne, je to kvůli personálu. [3.3], [4.5]*

Já: *Jaký myslíte, že je ten hlavní důvod, že to tam nefunguje?*

Pracovnice D: *Podle mě tam není dobrá komunikace mezi nima, že my třeba dole na patře si řekneme, co víme jedna o druhý, ale tam tohle až tak dobře nefunguje. [4.5]*

Já: *Cítíte, že ta práce z pohledu rodin nebo i kolegů, že je oceňovaná?*

Pracovnice D: *No, myslím, že by mohla být líp oceňovaná, jakože myslím, že ty rodiny si myslí, že to co třeba ony platí, tak že my máme takový platy. Neříkám, že nemáme dobrý platy, ale mohlo by to být lepší, mohlo by to být lépe oceněný. Je to nedoceněný ta práce, ve všech těchhle zařízeních je to nedoceněný ta práce. [4.1], [5.1], [7.1]*

Já: *A čím myslíte, že to je, že ty rodiny mají tak nereálný pohled?*

Pracovnice D: *Občas mi přijde, že nás berou jako služky. Jo, že jenom ta jejich maminka je prioritou, nevidí ty ostatní. A tím že nás, když jsou pak dovolení, tak jsme v omezeném počtu, takže je víc té práce a nezvládáte to, tak jak byste potřebovala, ale myslím si, že je to tím. Vidí jen tu svoji maminku a přitom je tam x dalších, kteří taky potřebují tu péči a to už prostě nevidí. Když jí mají doma, tak se můžou věnovat jenom té mamince, ale tady to prostě nejde věnovat se jenom jednomu člověku. [5.1], [7.1]*

Já: *Jak byste zhodnotila to pracovní prostředí tady, ať už třeba Vaše zázemí nebo celkově ty prostory tady?*

Pracovnice D: *Jo, já bych řekla, že jsou vyhovující, nebo mohlo by být víc prostorů, co se týká na sklady na prádlo nebo tak, ale jinak si myslím, že pokoje, koupelny jsou dobré. Když to srovnám oproti jiným třeba zařízením, tak tady je to opravdu nadstandard. I třeba co se týká vybavení, tak tady jsou třeba pomůcky na koupání, různé křesla polohovací, všechno. To jinde není. [4.3] [7.1]*

Já: *Takže není třeba tak vysoká ta fyzická námaha?*

Pracovnice D: *Asi tak, jo, že je tady spousta pomůcek na ulehčení té práce.*

Já: *Vzděláváte se nějak třeba ve svém oboru dál?*

Pracovnice D: *Jenom tady co absolvujeme ty kurzy, školení povinný. Jinak ne. [2.1]*

Já: *Máte mezi kolegy i přátele?*

Pracovnice D: *Jo, mám.*

Já: *Ted' k tomu tématu práce. Co Vás napadne, když se řekne Syndrom vyhoření?*

Pracovnice D: *No, asi to že už bych zítra nepřišla do práce. Nevím, já ho asi nemám, ale člověk který ho má, je už takový, že nemá vztah k těm lidem a řekla bych, že je na ně takovej ošklivej. Odsekává je, nedokáže jim dát takovou péči jakou by měl, že mu*

všichni lezou už nad hlavu a už nemůže nikoho ani vidět. Tak si to myslím jako, nevím. Tak si představuju, že to nějak proběhne. Tak jako nechte mě bejt a nechci nikoho slyšet. A pak si myslím, že kdo na tom trpí, tak jsou ti uživatelé, jako ti který to odnesou nejvíc. [1.1]

Já: *To určitě ano. A znáte třeba někoho takového?*

Pracovnice D: *Ne, nemám nikoho. [1.2]*

Já: *Ted' zase z toho druhého konce, co supervize, probíhají zde nějaký?*

Pracovnice D: *Probíhají, 4x do roka je míváme, jezdí jedna a ta samá pani supervizorka a jsme rozdělení na skupiny. Dsko a dzr. (oddělení domov pro seniory a oddělení domov pro seniory se zvláštním režimem) Každý patro zvlášť, většinou z našeho oddělení tam musíme být všichni i sestry teda. Vždycky se něco řeší a probírá, já nevím, 2 hodiny. Kdo jak se potřebuje vypovídat. [6.1]*

Já: *Cítíte, že jsou prospěšný ty supervize? Pomůže to získat nadhled, jiný způsob řešení?*

Pracovnice D: *Asi jako jo, protože ta supervizorka taky dělá vedoucí nějakýho zařízení, takže kolikrát nám třeba poradí, jak z druhý strany na to kouknout. Není tady, ale řekne co a jak. Takže asi k něčemu jako to bude. [6.2], [7.1]*

Já: *Co rodiny klientů, komunikujete s nimi často?*

Pracovnice D: *My spíš s nima komunikujeme, co se týká péče o ty lidi, jak se maminka najedla, kdy se koupala a bla bla bla. Ale jo, některý rodiny jsou problematický, že mají svoji hlavu, ale jako jo. [5.1], [7.1]*

Já: *Převládá spíš ta pozitivní zpětná vazba?*

Pracovnice D: *Jo, to spíš je víc těch takových, že se nám snaží vyhovět a my jim. Vždycky je to o domluvě. Někdy je to těžký, ale najde se nějaký fígl, jak to udělat. Jak na ně. [5.2]*

Já: *Když by došlo k nějaké stížnosti či nespokojenosti ze strany klientů nebo rodiny toho klienta, máte ve vedení oporu, že by vás vyslechli?*

Pracovnice D: *Jo, to určitě, vyslechnou obě strany, jak tu rodinu, tak i nás a pak se to teda teprve řeší. [4.4]*

Já: *A zase když by na základě třeba nějakého procesu vzešla nějaká změna, nebo co by pomohlo k lepší kvalitě péče, je vedení otevřený změně?*

Pracovnice D: *Já myslím, že jo, protože míváme provozní schůze a tam vždycky můžeme dát návrh na zlepšení. Co bysme chtěli koupit do zařízení, když teda na začátku roku jsou peníze daný, tak si můžeme napsat požadavky, co bysme chtěli a pak se to teda vyhodnotí a podle toho se to teda zařídí v rámci možností, co jde. Jsou vstřícní tady v tom. [4.4], [7.1]*

Já: *Jaké máte záliby, jaké máte koníčky?*

Pracovnice D: *Kolo, ráda si něco přečtu, nějaký romantický a jinak asi rodina. [3.1]*

Já: *Takže volný čas trávíte s rodinou?*

Pracovnice D: *Jo, pokud jsou doma, tak jo.*

Já: *Hovoříte třeba s nima i o práci? Máte někoho, komu se můžete svěřit?*

Pracovnice D: *S přítelem. Syn je malej, jedenáct mu bude, takže ten má svý, ale s přítelem, to tak někdy probíráme. Když je potřeba, tak mě vyslechne. [3.2]*

Já: *Co je taková pro Vás osvědčená věc, která Vám pomáhá, když je toho tady na Vás hodně a měla byste chuť do něčeho praštit, co Vám pomůže?*

Pracovnice D: *Tady jak se vybiju?*

Já: *Tady nebo pak doma.*

Pracovnice D: *Ne, to já se pak vybiju doma. Jdu na kolo nebo do lesa. [3.1]*

Já: *Takže fyzicky hlavně?*

Pracovnice D: *Jo. Tady by mi pomohl boxovací pytel, kdyby byl. Jít se do něj vybuchat a myslím, že nejsem jediná, kdo by ho tady chtěl. Takže dáme návrh na boxovací pytel. [3.1], [7.1]*

Já: *Je pravda, že někdy to fyzický vybití pomáhá.*

Pracovnice D: *Jo, někdy tady člověk má opravdu pocit, že nemá kam utýct, ale že v tom momentě byste šla a do něj.*

Já: *Co je takovým hlavním faktorem, že se Vám tady dobře pracuje?*

Pracovnice D: *Mě tady vyhovuje to prostředí a hlavně, že ty pomůcky tady na všechno jsou, že to je velikánský plus. Tam kde jsem pracovala předtím, tak tam neměli nic a strašná dřina. Tam většina lidí byla imobilních a máte tam 68 lidí a jsou na to čtyři pracovníci v přímý péči, takže to je opravdu dřina. [3.3], [4.3]*

Já: *Je fakt, že já jsem tady poprvé viděla tu trixinu (přístroj na polohování a přemísťování klientů) a úplně jsem zírала.*

Pracovnice D: *To já jsem ji taky viděla poprvé až tady. Je to strašná úleva.*

Já: *Poslední věc, jaký je Váš spánkový režim?*

Pracovnice D: *Ten není dobrej, já spím strašně málo. Já bych chtěla spát, ale nevydržím spát. Já usnu třeba v jedenáct hodin, když už fakt cítím, že se mi chce a spím dvě hodiny tvrdýho spánku a pak se prostě budím. Já nevydržím ani po noční spát. Spím dvě hodiny a pak se probudím. Když jsem prostě po třech nočních, tak už vůbec nemůžu*

spát, protože vím, že když si lehnu přes den, tak nebudu spát v noci. Takže špatně spím.

[7.1]

Já: *Takže ani pravidelnost v těch směnách, že se to střídá, nepomáhá?*

Pracovnice D: *Ne, nepomáhá. Opravdu už dobrých šest let, co to mám takhle. A je člověk naštvaný sám na sebe, kor když víte, že ráno v půl pátý vstáváte do práce a jako usnu v jedenáct a v půl druhý už koukám na hodiny a pak po dvaceti minutách, to je strašný.*

Já: *To bude asi všechno. Děkuju.*